

Forskrifter; derimod er det ikke fundet fornødent at opretholde Bestemmelsen i Beværterlovens § 39 om Vidnepligt.

Til § 40.

(Beværterlovens § 42).

De i Beværterloven indeholdte Bestemmelser om Bortfald af Næringsadkomster er foreslaaet suppleret med særlige Regler angaaende Aktieselskaber, Foreninger m. v., ligesom der ogsaa i øvrigt er foreslaaet foretaget forskellige Ændringer i Bortfaldsbestemmelserne. Særlig med Henblik paa Bestemmelserne i Stk. 7 om Bortfald som Følge af Straffedomme bemærkes, at den paagældende Bestemmelse er udarbejdet efter Forhandling med det af Justitsministeriet nedsatte Udvalg angaaende de gældende Bestemmelser om Frakendelse og Generhvervelse af de borgerlige Rettigheder. For det Tilfælde, at Begrebet „Tab af borgerlige Rettigheder“ ikke skulde blive ophævet — jfr. Bemærkningerne til § 2 — foreslaas Stk. 7 affattet saaledes:

„Adkomst paa Beværter- og Gæstgivernæring bortfalder — foruden ved ifølge § 36 ved Dom at blive kendt forbrudt — for saa vidt Adkomsthaveren ved Dom frakendes de borgerlige Rettigheder.“ I saa Fald skal „Stk. 7, 1. Pkt.“ i Udkastets Stk. 10, 3. Linie, ændres til „Stk. 7“.

I Stk. 9 foreslaas en Række af de omhandlede Bortfaldsgrunde gjort anvendelige paa Næringsadkomster, der berettiger til Detailsalg eller Fordeling af stærke Drikke. De paagældende Adkomster forudsættes i øvrigt ligesom Gæstgiveradkomster i Købstæderne paa alle saadanne Punkter, hvor særlige Forskrifter ikke foreligger, at være omfattet af Bestemmelserne i Næringsloven om Ophør af Næringsret.

Det er fundet ønskeligt at aabne Handelsministeren Adgang til at dispensere fra Bestemmelserne i Forslagets Stk. 1, Nr. 3 og 7 samt fra Bestemmelserne i Stk. 2.

Til § 41.

(Beværterlovens § 42, sidste Stk., og § 43).

Enkelte af Kommissionens Medlemmer kunde have ønsket, at der indførtes videregaaende Erstatningsregler i Tilfælde af Ekspropriation af Adkomster, men dette har ikke vundet almindelig Tilslutning, hvorfor man paa dette Punkt foreslaar at opretholde de gældende Bestemmelser med enkelte redaktionelle Ændringer. Som allerede omtalt i Bemærkningerne til § 4, er den i Beværterloven indeholdte Bestemmelse

hvorefter Adkomsthaveren i visse Tilfælde kan opnaa Erstatning, naar en Bevilling ikke fornyes, udgaet.

Til § 42.

Det foreslaas overladt til Administrationen at fastsætte Formen for de af Loven omhandlede Anmeldelser m. v. samt at iværksætte de til Sikring af Lovens Overholdelse fornødne Bestemmelser.

Til § 43.

I Retspraksis er det antaget, at en Adkomst til Handel med stærke Drikke paa Landet, der var udfærdiget før Beværterloven af 1912, uanset Bestemmelsen i Beværterlovens § 27, kunde flyttes uden Samtykke fra Sogneraadet. Da Kommissionens Medlemmer med enkelte Undtagelser maa anse dette for uheldigt, foreslaas det udtrykkeligt at fremhæve, at de i Loven givne Bestemmelser om Flytning af Næringsadkomster m. v. ogsaa kommer til Anvendelse paa ældre Adkomster.

Med Henblik paa de i Forslaget fastsatte Bortfaldsgrunde, der ikke tidligere har været gældende, foreslaas det endvidere fastsat, at disse Bortfaldsgrunde kun kommer til Anvendelse, naar de indtræder efter Lovens Ikrafttræden.

Ifølge de forinden Ikrafttræden af Beværterloven af 1924 gældende Bestemmelser kunde Beværter- og Gæstgiverbevillinger udfærdiges uden Tidsbegrænsning. Disse Bevillinger er derfor, ligesom de forinden Beværterloven af 1912 udfærdigede Adkomster til Forhandling eller Fordeling af stærke Drikke paa Landet, ikke kommet frem til Fornyelse. Noget saadant maa anses for principielt uheldigt, navnlig for saa vidt angaar Adkomster, der er udfærdiget til Selskaber og Foreninger, idet disse Adkomster derved faktisk bliver stedsevarende, og dette uanset om det paagældende Selskabs Karakter i Tidens Løb maatte have ændret sig. Det foreslaas derfor, at Adkomster, der er udfærdiget til Selskaber m. v., fremtidig skal være undergivet de i Loven fastsatte Fornyelsesbestemmelser. Da Adkomster udfærdiget uden Tidsbegrænsning til Personer jo indenfor et overskueligt Aaremaal vil falde bort paa naturlig Maade, er det derimod efter Omstændighederne fundet forsvarligt at afstaa fra at give særlige Regler med Hensyn til disse Adkomsters Fornyelse. Det bemærkes, at enkelte Medlemmer helst havde set, at man ikke havde fastsat særlige Regler angaaende tidligere